

Holdeplads. De to Ting ere i Virkeligheden meget forskellige. Der kan godt tænkes at være stor Godstrafik paa et enkelt Sted af en Banelinie, men derimod ikke videre stor Persontrafik. Desuden gør den Banedrift, man nu følger — den at man benytter saa megen Iltogsfart paa alle de Baner, som egne sig dertil —, at Lokaltrafikken bliver henvist til Holdepladserne og Billetsalgsstederne, mens de ingen Del faa i det Gode, som Iltogs trafikken medfører. Der skulle de søge de store Stationer, og det gøre de selvfølgelig ogsaa. Folk ville hurtigt frem i vore Dage. Men det medfører ganske naturligt, at der bliver mindre Persontrafik ved Billetsalgsstederne og Holdepladserne, de Steder, hvor Iltogene ikke holde. Jeg ved nok, at naar man har opretholdt dette gamle Princip, har man gjort gældende, at Beboerne maa vise en vis Interesse, naar de ønske et saadant Anlæg, de maa afholde nogle af Udgifterne, og man har saa forlangt, at de skulle afholde Udgifterne ved Oprettelsen af Billetsalgsstedet og de Udgifter, der følge med den daglige Drift. Men det Tilskud til Banevæsenet, man derved kræver, mener jeg, man meget godt kan faa ind paa anden Maade. Man har ganske vist fraveget dette Princip flere Steder, idet man har oprettet Holdepladser og Stationer, saa vidt jeg ved, uden noget som helst Tilskud. Men vil man endelig have et Tilskud, vil man meget godt kunne kapitalisere den Værdi, som Beboerne maa yde til Holdepladserne, og kræve den til Oprettelse af Holdepladserne. Dersom derfor Beboerne paa Egnen mellem Lundby og Vordingborg atter maatte fremkomme med et Andragende til Trafikministeren om at faa den Beslutning, der allerede er tagen, forandret til at gaa ud paa, at der oprettes en Holdeplads dernede, anmoder jeg den højtærede Minister om at tage dette Spørgsmaal under — maa jeg sige — meget velvillig Overvejelse.

Blem: Jeg ønsker at complimentere den højtærede Landbrugsminister for hans Englandsrejse til Gunst for Landbrugets Eksportforhold. Man har set, at ikke alene den engelske Presse i den Anledning har strømmet over af Ros og har anbefalet deres egen Landbrugsminister at følge dette Eksempel, men ogsaa vor Presse, ja selv „Politiken“ har jo kun haft Ros og Smil overfor Ministeren i den Anledning. Dette synes mig fortjener at fremhæves her, for det er ingen Hverdagsbegivenhed. I 1899 har jeg en varm Sommerdag i London op-

levet, at der tabtes 60,000 Kr. paa et Par Tusind Baller dansk Flæsk, som stode over fra Fredag til Mandag paa Goodmans Yards-Station, hvor Lokalerne netop den Dag vare rædsomme paa Grund af Varme og Mangel paa frisk Luft og Renlighed. Jeg gjorde, hvad jeg kunde for at paatale denne Sag saavel i Pressen som her i Folketinget og i Landbrugsministeriet, og noget blev der senere gjort, men ikke ret meget. Hvis vi nu kunde faa lignende Forandringer til det bedre paa denne Station, som der allerede den Gang var paa Bishopgate-Station, hvor Smørret og Æggene fra Danmark opbevares, vilde der være meget vundet. Kunde vi saa faa en Forandring i Losningen af Flæsket paa Parkestone Kaj, hvor man slaar en Strikke om en halv Snes Flæskeballer og hiver dem op ved Dampkraft, saa at de snøres om Midten og tabe i Udseende og Form, og kunde vi faa daglig Dampskibsforbindelse paa Esbjerg—Parkestone og en lidt senere Afgang og Togforbindelse til den Tid —, vilde vi naa et godt Skridt hen imod Idealet for vor Eksporttransport til England. Jeg har nylig set, at der i „Berlingske Tidende“ har staaet en Artikel, der kunde tyde paa, at disse gamle Spørgsmaals heldige Løsning nu kan ventes i en nær Fremtid.

Saa har jeg lagt Mærke til, at den højtærede Landbrugsminister forleden Dag i det andet Ting ved et Lovforslags Eremplæggelse bebudede, at han mulig vilde stille Ændringsforslag om Indførelse af et Eksportmærke for dansk Flæsk. Dette Ønske har ogsaa været fremme hos Andelsslagterierne, og hvis vi kunde faa et lignende Eksportmærke for dansk Flæsk, og det kunde gøre lignende Gavn, som Lurmærket har gjort for Smørret, maa jeg sige, at Landbrugsministerens Englandsrejse er Guld værd for det danske Landbrug.

Med Glæde har jeg set i Finanslovsanmærkningerne, at Landbrugsministeren i Betragtning af den store Dygtighed, hvormed Konsulent Faber i London har varetaget det danske Landbrugs Interesser, foreslaar hans Løn forhøjet med 4,000 Kr. i Form af en Slags Opholdspenge. Uagtet Resultatet af Fabers dygtige Arbejde for Flæsket ikke har naaet samme Højde som for Smør og Æg, gaar jeg dog gerne med hertil. Men det vilde have glædet mig endnu mere, dersom jeg havde set en lignende Form for Paaskønnelse til Landbrugskonsulent Rudolf Schou, der har Tilsyn med Danmarks Udførsel. Hans dygtige og energiske Arbejde for Landbrugets